

[Heinesen]

spørger, hvilke væsentlige konkrete, nye forslag investeringsprogrammet så indeholder, så må vi sige, at svaret hurtigt er til at overse. Det indeholder forslag om 25 forskningsprofessorater, nogle få millioner mere til landbrugsforskning og byggeeksportfremme, opbærelse af låneloftet for sommerhuse, bebudelse af en redegørelse til foråret om omformningen af u-landsbistanden til i højere grad at være en eksportbistand og så lidt udvidet støtte til energibesparelser i procesanlæg. Man kommer ikke uden om, at i forhold til virkningerne både af regeringens finanspolitiske stramning og af den fortsatte afdæmpning af den internationale økonomiske aktivitet forslår det meget mildt sagt uendelig lidt. Hertil kommer så, at regeringen har fjernet 100 mill. kr. fra det industripolitiske program.

Regeringen fortæller intet om, hvorvidt den vil gennemføre den tidligere socialdemokratiske regerings program for fremrykning af offentlige investeringer, som indebærer en samlet aktivitetsudvidelse på 10 mia kr. i årene 1982-85. Det turde dog ellers være et meget afgørende spørgsmål i denne forbindelse, og derfor ville jeg også sætte pris på, om finansministeren ville sige noget om regeringens holdning hertil.

Endelig indeholder investeringsprogrammet en række forslag til nye skattefradrag, hvoraf de væsentligste tidligere har været bebudet og derfor også har været kommenteret fra vores side. Jeg skal derfor nøjes med at sige, at vi er imod de fleste, allerede fordi vi er yderst skeptiske med hensyn til deres investeringsfremmende virkninger. Fradraget for udgifter til vedligeholdelse, som med et provenutab på knap 2 mia kr. uden sammenligning er det beløbsmæssigt mest markante forslag i hele planen, er der jo heller ikke flertal for her i salen. Det er i øvrigt tankevækkende, at regeringen selv under forudsætning af gennemførelse af dette forslag skønner, at boliginvesteringerne vil stagnere fra 1982 til 1983. Det siger vel noget både om forslaget og om byggeriets betrængte situation. Den vil vi gerne være med til at afhjælpe, og jeg henviser til vore egne forslag herom.

På baggrund af regeringens utrolig svage oplæg og de yderst alvorlige udsigter for investeringer og beskæftigelse må vi opfordre regeringen til snarest at fremsætte konkrete

forslag, som mærkbart forstærker indsatsen. Vi vil også selv fremsætte forslag, og vi er parate til at gå ind i forhandlinger om alle konstruktive forslag, som kan afbøde den truende udvikling.

Formanden:

På given foranledning skal jeg oplyse, at det er min agt at frokostpause holdes mellem kl. 12 og kl. 13.

Dyremose (KF):

Vi opfatter fra konservativ side forespørgslen fra socialdemokratiet som et udtryk for, at socialdemokratiet er dybt bekymret over den store ledighed, og vi kan fortælle – hvis der skulle være nogen, der ikke troede det – at denne bekymring deler vi i høj grad.

Jeg er glad for, at hr. Svend Auken understregede i sin indledning til debatten, at den store ledighed, vi har i dag, ikke er den nye regerings ansvar. Det er en erkendelse, der vidner om, at man fra socialdemokratiets side vil tage en seriøs og konstruktiv debat om beskæftigelsen, ikke en demagogisk debat, hvor man prøver på at pålægge firkloverregeringen et ansvar, som den ikke har, og pådutte den en vilje, som den heller ikke har, nemlig til bare at lade arbejdsløsheden fortsætte. Man erkender – sådan oplever jeg begrundelsen for forespørgslen – at firkloverregeringen ønsker at bekæmpe ledigheden. Det er et af vore allerhøjeste prioriterede ønsker. Det er blevet understreget gang på gang, at vi ønsker at nedbringe ledigheden. Vi betragter det som dagens allerstørste problem, og specielt betragter vi den meget store ungdomsarbejdsløshed som et meget alvorligt menneskeligt og samfundsmæssigt problem. Det er blevet understreget i åbningstalen, det er blevet understreget under åbningsdebatten, det blev understreget under forespørgselsdebatten om de unge for kort tid siden, og det blev også understreget på Det europæiske Råds møde, som blev holdt i København den 3.-4. december 1982.

Det er derfor ikke rigtigt, når det bliver hævdet, at vi siger nej til internationale initiativer. Tværtimod blev det af statsministeren meget stærkt præciseret, at det var vigtigt, at der af Det europæiske Råd efter mødet i slutcommuniquet blev udtrykt fuld enighed